

សង្ខេបគោលនយោបាយស្តីពី

ការដោះស្រាយ ការងារចែទាំ និងការងារផ្ទះ ដែលមិនទទួលបាន ប្រាក់កម្រៃនៅកម្ពុជា

ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៥

សេចក្តីផ្តើម

សមភាពយេនឌ័រមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ប៉ុន្តែការសិក្សាពីមុនៗមក ជារឿយៗតែងមើលរំលងចំពោះធាតុផ្សំមួយ គឺការប្រើប្រាស់ពេលវេលា ជាពិសេសនៅក្នុងរង្វង់មជ្ឈដ្ឋានគ្រួសារ ។ ការស្រាវជ្រាវថ្មីៗបង្ហាញពីគម្លាតយេនឌ័រយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់ការងារចែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ដែលការងារនេះភាគច្រើនបំផុតនៅតែជាការងារទំនួលខុសត្រូវរបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី។ អតុល្យភាពនេះជាឧបសគ្គចំពោះលទ្ធភាពរបស់ពួកគេក្នុងការទទួលបានការអប់រំ ការងារមានប្រាក់ល្អ និងការអភិវឌ្ឍន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ហេតុដូច្នេះ

ជាការអូសបន្លាយបញ្ហាវិសមភាពយេនឌ័រ។ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បទដ្ឋានយេនឌ័រប្រពៃណី គម្លាតសេដ្ឋកិច្ច និងកង្វះហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនានា ធ្វើឲ្យបញ្ហាប្រឈមទាំងអស់នេះកាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើង។ ទិន្នន័យថ្នាក់ជាតិស្តីពី ការងារចែទាំ និងការងារផ្ទះដែលគ្មានប្រាក់កម្រៃ មិនមានការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពឡើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៤ ដែលធ្វើឲ្យមានចន្លោះប្រហោងធំធេងក្នុងការស្វែងយល់អំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងការចែករំលែកការងារចែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ អង្គការអ្នកស្វាមបានរៀបចំការសិក្សាស្រាវជ្រាវការងារចែទាំគ្រួសារ សាកល្បង ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងកិច្ចការនារី ដើម្បីប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនានា។ ការសិក្សានេះបានប្រើវិធីសាស្ត្រចម្រុះ ដោយផ្សំគ្នារវាងទិន្នន័យបែបបរិមាណដែលបានមកពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើការប្រើប្រាស់ពេលវេលា និងទស្សនៈយល់ឃើញ ជាមួយនឹងការយល់ដឹងបែបគុណភាពដែលបានមកពីការពិភាក្សាជាក្រុម។ ការសិក្សានេះគ្របដណ្តប់លើប៉ុន្មានខេត្តរួមមាន ព្រៃវែង សៀមរាប កំពត និងមណ្ឌលគីរី ដែលតំណាងឱ្យបរិបទចម្រុះនៃសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងភូមិសាស្ត្រ។ ការរកឃើញសំខាន់ៗរួមមាន ពេលវេលាជាមធ្យមដែលក្រុមប្រជាសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាបានចំណាយលើការងារចែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ការយល់ដឹងអំពី បទដ្ឋានសង្គមដែលមានឥទ្ធិពលលើលំអាននៃការប្រើប្រាស់ពេលវេលា និងឥទ្ធិពលនៃលទ្ធភាពទទួលបានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាការងារចែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។ ការរកឃើញទាំងនេះមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការតស៊ូមតិ និងការបង្កើតគោលនយោបាយដើម្បីជំរុញសមភាពយេនឌ័រ។

គំនិត យោបល់ និងមតិទៅក្នុងឯកសារនេះជាទំនួលខុសត្រូវរបស់អ្នកនិពន្ធ ហើយមិនផ្តុះបញ្ចាំងពីគោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាលអៀរឡង់។

Government
of Ireland
International
Development
Programme

លទ្ធផលសំខាន់ៗ

លំអាននៃការប្រើប្រាស់ពេលវេលា

**ស្ត្រីចំណាយពេល
5ម៉ោង 2នាទី**

ក្នុងមួយថ្ងៃ

លើការងារថែទាំ និង
ការងារផ្ទះដែលមិន
ទទួលបានប្រាក់កម្រៃ

- កំណាងលើសលុបរបស់ស្ត្រី នៅក្នុងការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ស្ត្រីចំណាយពេល 5 ម៉ោង និង 2 នាទីក្នុងមួយថ្ងៃលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ បើធៀបនឹងបុរស ដែលចំណាយពេល 2 ម៉ោង និង 6 នាទីលើការងារនេះ។ គម្លាតខុសគ្នានេះ បានចាក់ឫសនៅក្នុងតួនាទីយេនឌ័រ តាំងពីបុរាណកាល ហើយត្រូវការកិច្ចអន្តរាគមន៍ដើម្បីលើកកម្ពស់សមធម៌ជានេះ ក្នុងការបែងចែកការងារទំនួលខុសត្រូវក្នុងការងារថែទាំ ដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។
- ផលប៉ះពាល់លើការបែងចែកពេលវេលារបស់ស្ត្រី៖ ក្នុងមួយថ្ងៃ ស្ត្រីចំណាយពេល 3 ម៉ោង ច្រើនជាងបុរស លើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ដែលជាការរឹតត្បិតឱកាសរបស់ពួកគាត់ក្នុងការទទួលបានការអប់រំ ការអភិវឌ្ឍផ្ទាល់ខ្លួន និងវិជ្ជាជីវៈ។ កង្វះពេលវេលានេះ ជាការរឹតត្បិតចំពោះការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ដែលរារាំងដល់ការពង្រឹងភាពអង្គាចរបស់ពួកគាត់ និងជាការរួមចំណែកដល់វិសមភាពយេនឌ័រ។
- ការងារថែទាំកុមារជាសកម្មភាពការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ដែលចំណាយពេលវេលាខ្លាំងជាងគេបំផុត៖ ការងារថែទាំកុមារកើនឡើងខ្លាំងបំផុតនៅចន្លោះម៉ោង ៤-៦ ល្ងាច ដែលរារាំងយ៉ាងខ្លាំងដល់លទ្ធភាពរបស់ស្ត្រីក្នុងការចូលរួមក្នុងការងារដែលមានប្រាក់កម្រៃ ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលបញ្ហានេះធ្វើឲ្យគម្លាតយេនឌ័រកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរថែមទៀត។
- ការបង្វែរទំនួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំតាមជំនាន់៖ និន្នាការនៃការធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីស្វែងរកការងារដែលមានប្រាក់កម្រៃជារឿយៗតែងបង្វែរទំនួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំទៅឲ្យស្ត្រីវ័យចំណាស់ ជាពិសេសចាស់ជរា ដែលជារឿងប៉ះពាល់ដល់សុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់ពួកគាត់។

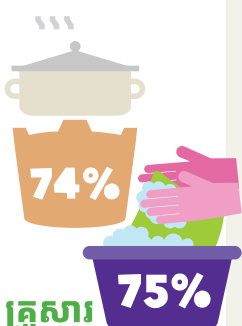
កត្តាដែលជះឥទ្ធិពល

**ស្ត្រីវ័យក្មេង
អាយុ 18-24 ឆ្នាំ**

ចំណាយពេលវេលាច្រើន
ជាងគេបំផុតលើការងារ
ថែទាំ និងការងារផ្ទះដែល
មិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ

- ភាពខុសគ្នាតាមអាយុ៖ ស្ត្រីវ័យក្មេង (អាយុ ១៨-២៤ ឆ្នាំ) ចំណាយពេលវេលាច្រើនជាងគេបំផុតលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ចំណែកក្នុងចំណោមមនុស្សប្រុសវ័យកណ្តាល (អាយុ ៣៥-៣៩ ឆ្នាំ) ជាអ្នករួមចំណែកការងារនេះច្រើនជាងគេបំផុត ប៉ុន្តែនៅតែតិចជាងស្ត្រីដដែល។
- ភាពខុសគ្នាតាមភូមិសាស្ត្រ៖ ស្ត្រីរស់នៅទីក្រុងនៃខេត្តសៀមរាប និងស្ត្រីរស់នៅជនបទក្នុងខេត្តកំពត ចំណាយពេលវេលាច្រើនជាងគេបំផុតលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ដែលជះឥទ្ធិពលដោយសារលទ្ធភាពទទួលបានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សេវាគាំទ្រ និងឱកាសសេដ្ឋកិច្ចក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន។
- ប្រាក់ចំណូល និងពេលវេលាលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ៖ គ្រួសារដែលមានចំណូលកាន់តែខ្ពស់ចំណាយពេលវេលាតិចតួចលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ដោយសារលទ្ធភាពទទួលបានឧបករណ៍សន្សំសំចៃពេលវេលា និងជំនួយពីខាងក្រៅ ចំណែកគ្រួសារដែលមានចំណូលកាន់តែទាបចំណាយពេលវេលាតិចតួច ធ្វើឲ្យគម្លាតសេដ្ឋកិច្ចនៅតែបន្តកើតមាន។
- ការពឹងផ្អែកលើឧបករណ៍បុរាណ៖ គ្រួសារប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ៧៤% ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍អតីតពលកម្ម ដូចជាចង្ក្រាន ដុតអុស ហើយ ៧៥% ប្រើកាដុនសម្រាប់បោកសម្លៀកបំពាក់ ដែលបង្កើនការចំណាយពេលវេលា និងការខិតខំប្រឹងប្រែងរឹតតែខ្លាំងសម្រាប់កិច្ចការប្រចាំថ្ងៃ។
- ឧបសគ្គផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដើម្បីទិញឧបករណ៍ទំនើប៖ ភាពមានតម្លៃសមរម្យនៅតែជាឧបសគ្គសម្រាប់គ្រួសារមានចំណូលទាប ដែលជាការរារាំងដល់ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទំនើបៗដែលអាចសម្រួលការទទួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។
- ភាពមានតម្លៃសមរម្យ និងភាពអាចទុកចិត្តបាននៃសេវាថែទាំ៖ ភាពមានកម្រិតនៃលទ្ធភាពទទួលបានសេវាថែទាំ ដែលមានតម្លៃសមរម្យ និងអាចទុកចិត្តបាន ជាប់ទាក់ទងនឹងទំនួលខុសត្រូវរបស់ស្ត្រីក្នុងការងារថែទាំ ដែលក្នុងនោះអ្នកឆ្លើយតបចំនួនតែ ១០% ប៉ុណ្ណោះ បានរាយការណ៍ថា មានលទ្ធភាពទទួលបានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ការងារថែទាំបែបនេះ។
- ភាពមិនគ្រប់គ្រាន់នៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគាំទ្រការងារថែទាំ៖ តំបន់ជាច្រើនខ្វះមណ្ឌលថែទាំរីកមាំ សម្រាប់កុមារចាស់ជរា និងជនមានពិការភាព ដែលនាំឲ្យស្ត្រីនានា មានជម្រើសតិចតួចក្នុងការបែងចែកឡើងវិញនូវទំនួលខុសត្រូវរបស់ពួកគាត់លើ ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។
- បទដ្ឋានយេនឌ័រដែលចេះតែបន្តកើតមាន៖ ការរំពឹងទុករបស់សង្គមបែបប្រពៃណី កំណត់ថាការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ជាការងាររបស់ស្ត្រី ដែលក្រុងនេះរឹតត្បិតដល់ការបែងចែកឡើងវិញនូវការងារទំនួលខុសត្រូវទាំងនេះ បើទោះបីជាសង្គមមានរដ្ឋានភាពឆ្ពោះទៅរកសមធម៌ក្តី។
- សក្តានុពលនៃការកែប្រែឥរិយាបថ៖ យុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ការអប់រំ និងជនកំរុំ អាចជំនះលើផ្នត់គំនិត និង

**គ្រួសារ
ប្រជាពលរដ្ឋ**

ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍អតីតពលកម្ម
ដូចជា ចង្ក្រានដុតអុស និងកាដុន
សម្រាប់បោកសម្លៀកបំពាក់

លើកកម្ពស់ការទទួលខុសត្រូវរួមមាន។ អ្នកឆ្លើយជាបុរសចំនួន ៣២% បានរាយការណ៍ថា “ច្បាប់ប្រុស” ក្រមប្រតិបត្តិសម្រាប់បុរស) ពុំមានឥទ្ធិពលលើការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន ទាក់ទិននឹងតួនាទីការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃឡើយ ខណៈដែល ៥២% បានទទួលស្គាល់ថា ទទួលបានផលប៉ះពាល់ក្នុងកម្រិតណាមួយពីច្បាប់ប្រុសនេះ។

- **គុណតម្លៃ និងការចង់បានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ** ប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើនចង់ឱ្យសេវាថែទាំរួមមាន ការថែទាំកុមារ និងការថែទាំចាស់ជរា នៅជិតផ្ទះរបស់ខ្លួន ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញអំពីតម្លៃប្រយោជន៍នៃភាពនៅជិត និងការជឿជាក់លើការរៀបចំការថែទាំ ដែលគេស្គាល់។

អំណាចក្នុងការសម្រេចចិត្ត

គ្របដណ្តប់លើការសម្រេចចិត្តចំពោះការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ

- **ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ** ជាឧបសគ្គចំពោះការពង្រឹងភាពអង់អាច៖ វិសមភាពនៃទំនួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ បន្ថយភាពជាម្ចាស់ និងការពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រី ដោយរឹតត្បិតលើពេលវេលា និងថាមពលរបស់ពួកគាត់ រឹតត្បិតខិតសាររបស់ពួកគាត់ក្នុងការចូលរួមក្នុងការងារដែលមានប្រាក់កម្រៃ ការអប់រំ ឬសកម្មភាពសង្គម និងនយោបាយជាដើម។
- **ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ** ជាដែនគ្រប់គ្រងការសម្រេចចិត្តរបស់ស្ត្រី ក្នុងគ្រួសារ៖ ស្ត្រីគ្របដណ្តប់លើការសម្រេចចិត្តចំពោះការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ (៦០%) និងការទិញដូរតិចតួចប្រចាំថ្ងៃ (៧៦%) ចំណែកឯការសម្រេចចិត្តធំៗដូចជា៖ ត្រូវធ្វើឡើងរួមគ្នាជាមួយនឹងស្វាមីរបស់ខ្លួន។ គួរកត់សម្គាល់ថាស្ត្រីចំនួន ៧០% បានរាយការណ៍ថា បានធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងចំពោះការចំណាយពេលវេលារបស់ខ្លួន។

សុខុមាលភាព និងឧបសគ្គពេលវេលា

រាយការណ៍ថា មានអារម្មណ៍តានតឹង ដោយសារតែការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ

ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ជាបន្ទុកផ្លូវចិត្តរបស់ស្ត្រី៖ ភាពឆ្លង់ឆ្លូវ និងវិសមភាពនៃទំនួលខុសត្រូវលើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ជាការប៉ះពាល់ដល់ផ្លូវចិត្ត និងអារម្មណ៍របស់ស្ត្រី។ ស្ត្រីចំនួន ៥២% រាយការណ៍ថា មានអារម្មណ៍តានតឹង ដោយសារតែការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ធៀបនឹងបុរសដែលមានតែ ២២% ប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រង់នេះ ឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញពីទំនាក់ទំនងគ្នារវាងការងារថែទាំដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ និងសុខុមាលភាពផ្លូវចិត្ត និងអារម្មណ៍របស់ស្ត្រី។

អនុសាសន៍គោលនយោបាយ

1 ពង្រឹងវិធានការមានស្រាប់

- **លើកកម្ពស់ការអនុវត្តគោលនយោបាយឱ្យស៊ីជម្រៅ៖** ពង្រឹងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ជាពិសេសនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល ដើម្បីធានាបាននូវសមធម៌ នៃការទទួលបានសេវា និងបរិក្ខារចាំបាច់ដែលជួយកាត់បន្ថយពេលវេលា និងការខិតខំប្រឹងប្រែង ក្នុងការបំពេញកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃ រួមទាំងការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃផងដែរ។ ពង្រីកកន្លែងថែទាំ និងបង្កើនកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីគាំទ្រស្ត្រីឱ្យបានចូលរួម ឬចូលរួមឡើងវិញក្នុងជួរកម្លាំងពលកម្មដោយផ្តល់សេវាថែទាំកុមារ សេវាថែទាំមនុស្សចាស់ និងជនមានពិការភាពក្នុងតម្លៃសមរម្យ ក៏ដូចជាកម្មវិធីអភិវឌ្ឍជំនាញដែលរៀបចំស្របតាមតម្រូវការរបស់ស្ត្រី។

ដើម្បីជំរុញរដ្ឋភាពនៃសមភាពយេនឌ័រ តាមរយៈការដោះស្រាយផលប៉ះពាល់ពីការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ និងឧបសគ្គចំពោះការពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រី ដូច្នេះការសិក្សានេះសូមលើកជាសំណើអនុសាសន៍គោលនយោបាយដូចខាងក្រោម

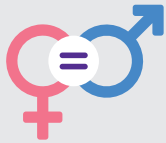
- **ពង្រីកកម្មវិធីរបបសន្តិសុខសង្គម៖** បន្តការពង្រីកគ្របដណ្តប់នៃបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម (ប.ស.ស) ដល់អ្នកធ្វើការងារក្រៅប្រព័ន្ធ និងបុគ្គលស្វ័យនិយោជន៍ រាប់បញ្ចូលទាំងអ្នកដែលចូលរួមក្នុង ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃផង ដោយផ្តល់ការការពារផ្នែកសង្គមកិច្ចសំខាន់ៗ និងអត្ថប្រយោជន៍នានា ដល់ស្ត្រីដែលជាញឹកញាប់ខ្វះលទ្ធភាពទទួលបានគម្រោងការងារផ្លូវការ។
- **ពិចារណាចំពោះតម្រូវការជាក់លាក់របស់ស្ត្រី៖** នៅក្នុងការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃគោលនយោបាយ ចូរកំណត់ទិសដៅច្បាស់លាស់និងមានសមធម៌យេនឌ័រ ហើយប្រមូលទិន្នន័យបែងចែកតាមភេទ ដើម្បីធានាថាស្ត្រីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះ។ ពង្រឹងភាពអង់អាចរបស់ស្ត្រី តាមរយៈការផ្តល់ជំនាញ ធនធាន និងឱកាសឱ្យពួកគាត់បានចូលរួមពេញលេញនៅក្នុងសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ច។

2 លើកកម្ពស់ក្របខ័ណ្ឌ ៥R របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ សម្រាប់ការងារថែទាំសមរម្យ

លើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងលើកទឹកចិត្តឲ្យមាន សកម្មភាព៖ អប់រំគាត់ពាក់ព័ន្ធអំពីក្របខ័ណ្ឌ ៥Rs ដែលក្នុងនោះរួមមាន ការទទួលស្គាល់ (Recognize) គុណតម្លៃ ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែល មិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ការកាត់បន្ថយ (Reduce) ពេលវេលាចំណាយ លើការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះ ដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ តាមរយៈ សេវាសាធារណៈ និងបច្ចេកវិទ្យា ការបែងចែកឡើងវិញ (Redistribute) នូវការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃឲ្យកាន់តែ ស្មើភាពរវាងយេនឌ័រ ការផ្តល់រង្វាន់ (Reward) ដល់បុគ្គលិកថែទាំដោយ ផ្តល់ឱកាសការងារសមរម្យ និងការធានាឱ្យមានតំណាង (Represent) ការសន្ទនាសង្គម និងការចរចាជាសហគមន៍សម្រាប់បុគ្គលិកថែទាំ។

4 ពង្រីកការសិក្សា អំពីយេនឌ័រក្នុងកម្មវិធីអប់រំ

ការធ្វើសមាហរណកម្មក្នុងវិស័យអប់រំ៖ បញ្ចូលប្រធានបទសមភាពយេនឌ័រ ទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សារបស់សាលានៅគ្រប់កម្រិតចាប់ពីថ្នាក់បឋមសិក្សាដល់ ឧត្តមសិក្សា ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹង និងលើកកម្ពស់សង្គមឲ្យកាន់តែ មានសមធម៌។ ការធ្វើបែបនេះជាការជំនះលើបទដ្ឋាន និងផ្តល់គំនិតយេនឌ័រ ប្រពៃណី ដែលបង្ខាំងស្ត្រីឲ្យរាប់រងការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិន ទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។

6 ការធ្វើស្ថាប័នបន្ថែមកម្មវិធី ការអង្កេតលើការប្រើប្រាស់ពេលវេលា

ដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ឡើងវិញនូវម៉ូឌុលនៃការបែងចែក និងប្រើប្រាស់ពេលវេលា៖ បញ្ចូលកម្រងសំណួរស្តីពីការប្រើប្រាស់ពេលវេលា ទៅក្នុងការអង្កេតថ្នាក់ជាតិនានា ដើម្បីតាមដាននិន្នាការរបស់ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ និងកែលម្អគោលនយោបាយ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងនានា។ លើកទឹកចិត្តឲ្យមានការស្រាវជ្រាវ បន្ថែមស្តីពី ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃនៅ ទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីពង្រីកការយល់ដឹងឲ្យស៊ីជម្រៅ និងស្វែងរក ដំណោះស្រាយប្រកបដោយនរណាម្នាក់ ដោយផ្តល់ជាព័ត៌មានដល់ការបង្កើត គោលនយោបាយ ដើម្បីលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងគាំទ្រដល់អ្នក ថែទាំដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។

8 ពង្រីក ឱកាសសេដ្ឋកិច្ច

កំណើនការងារប្រកបដោយបរិយាបន្ន៖ ផ្តល់ឱកាស សម្រាប់ការងារមានផលិតភាព ដែលផ្តល់ប្រាក់ចំណូលសមរម្យ សុវត្ថិភាព នៅកន្លែងធ្វើការ ការគាំពារសង្គម ឱកាសល្អប្រពៃសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍផ្ទាល់ ខ្លួន និងសមាហរណកម្មសង្គម។ ធានាឲ្យបាននូវសមភាពនៃឱកាស និង ប្រព្រឹត្តកម្មចំពោះស្ត្រីគ្រប់រូប។ វិនិយោគលើកម្មវិធីអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាល ដែលរៀបចំស្របតាមតម្រូវការ និងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ស្ត្រី ដោយដោះស្រាយ នូវឧបសគ្គផ្សេងៗ ដូចជាការរើសអើងយេនឌ័រ និងទំនួលខុសត្រូវមិន សមាមាត្រសម្រាប់ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។

3 ការធ្វើសមាហរណកម្ម ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់ កម្រៃទៅក្នុងគោលនយោបាយនានា

ការធ្វើសមាហរណកម្មគោលនយោបាយជាតិ៖ ធានាថាការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ត្រូវបានបញ្ចូលយ៉ាង ច្បាស់លាស់នៅក្នុងគោលនយោបាយជាតិព្រមជាមួយនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តដែល អាចធ្វើសកម្មភាពបាន និងការផ្តល់មូលនិធិគ្រប់គ្រាន់។ ប្រការនេះត្រូវស្រប តាមមាត្រា ៣៦ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាដែលចែងថា ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំង ពីរភេទ មានសិទ្ធិជ្រើសរើសមុខរបរសមស្របតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន តាមសេចក្តីត្រូវការរបស់សង្គម។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទ មានសិទ្ធិ ទទួលបានប្រាក់បំណាច់ស្មើគ្នាចំពោះការងារដូចគ្នា។ ការងារមេផ្ទះមាន តម្លៃស្មើគ្នានឹងកម្រៃដែលបានមកពីការងារធ្វើនៅក្រៅផ្ទះ។

5 គាំទ្រការវិនិយោគលើការកសាង សេដ្ឋកិច្ចដែលគិតគូរអំពីសុខុមាលភាព

រៀបចំគោលនយោបាយគាំទ្រ៖ បង្កើតគោលការណ៍ណែនាំ និងស្តង់ដារ ច្បាស់លាស់សម្រាប់សេវាថែទាំ និងការងារផ្ទះ បង្កើតថ្នាក់សម្រាប់រៀបចំ មុខរបរការងារថែទាំឲ្យក្លាយជាការងារក្នុងប្រព័ន្ធ និងផ្តល់ជូននូវកម្មវិធី បណ្តុះបណ្តាលដែលពាក់ព័ន្ធ។ ធានាថាបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់នានា ការពារសិទ្ធិ របស់បុគ្គលិកថែទាំ និងផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត ដើម្បីជំរុញការចូលរួម និងការវិនិយោគលើសេដ្ឋកិច្ចដែលគិតគូរអំពីសុខុមាលភាព។ ការកសាង សេដ្ឋកិច្ចដែលគិតគូរអំពីសុខុមាលភាពដែលរឹងមាំ គឺមានសារៈសំខាន់ ដល់ការទទួលស្គាល់ ការឲ្យតម្លៃ និងការបែងចែកឡើងវិញនូវការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ ការលើកកម្ពស់សមភាព យេនឌ័រ និងការសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព។

7 ផ្លាស់ប្តូរផ្ទៃក្នុង គំនិតមហាជន

ជំរុញការផ្លាស់ប្តូរផ្ទៃក្នុងគំនិត៖ អនុវត្តយុទ្ធនាការ លើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងកម្មវិធីអប់រំដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់នៃ ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ និងជំនះលើ បទដ្ឋានយេនឌ័រដែលរារាំងសមភាពយេនឌ័រ។ កសាងទំនុកចិត្តលើសេវា ដែលផ្តល់ដោយអ្នកដទៃ តាមរយៈការលើកកម្ពស់ស្តង់ដារគុណភាព បទប្បញ្ញត្តិ និងសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈក្នុងវិស័យថែទាំនេះ ។

9 ផ្សព្វផ្សាយ លទ្ធផលស្រាវជ្រាវ

ចែករំលែកការយល់ដឹង៖ ផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផល បានពីការស្រាវជ្រាវអំពីការងារថែទាំគ្រួសារ និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងជំរុញការស្វែងយល់កាន់តែ ប្រសើរក្នុងចំណោមភាគីពាក់ព័ន្ធនានា រួមមានទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល អ្នក រៀបចំគោលនយោបាយ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងមហាជន អំពីការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។ ការធ្វើបែបនេះជំរុញឲ្យមាន កិច្ចសន្ទនា ការតស៊ូមតិ និងការបង្កើតគោលនយោបាយផ្អែកលើព័ត៌មាន សម្រាប់ការងារថែទាំ និងការងារផ្ទះដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។